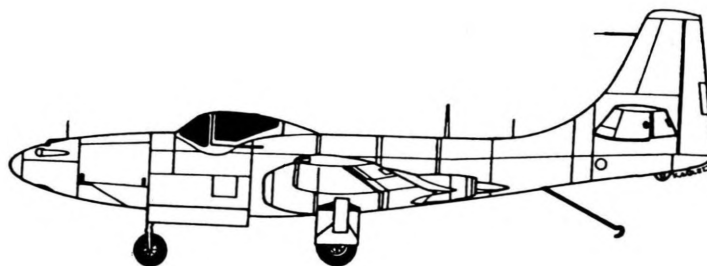

Modely Plastikovým Modelářům
Models for Plastic Modellers
Modelle für Plastikmodellbauer

PLASTIKOVÝ MODEL LETOUNU
PLASTIC AIRCRAFT KIT
PLASTIK FLUGZEUG MODELLBAUSATZ

McDONNELL FH-1 „PHANTOM“

HISTORIE

McDonnell FH-1 Phantom

Společnost Mc Donnell byla vytvořena v roce 1939 a jejich první produkt byl experimentální dvoumotorový stíhací letoun postavený pro armádní letectvo pod označením XP-67. 30. srpna 1943 tato společnost obdržela kontrakt na vývoj moderního námořního stíhacího letounu. Mc Donnell dostal objednávku na dva prototypy označené jako XFD-1, které obdržely jméno Phantom.

Kenneth Perkins navrhl nejprve konstrukci letadla poháněného šesti malými tryskovými motory o tahu 136 kg, následně zvětšil počet motorů na osm, deset a pak změnil konstrukci na použití dvou motorů Westinghouse 19XB-28 o tahu 528 kg. Tvarové linie letadla byly tradiční dolnoplošník s rovným křídlem: dva tryskové motory a jejich nasávací otvory byly umístěny do kořene křídla, výzbroj tvořily čtyři kulomety ráže 0,50" na čele trupu, kabina byla umístěna značně vpředu. Výškovka byla posazena vysoko mimo ústí výtokových trysek motorů. Nízký tříkolový podvozek byl mimořádně pevně konstruován a skládací křídla umožňovala dobré skladování letounu na palubě letadlové lodi. 26. ledna 1945 prototyp XFD-1 byl připraven k zahájení zkušebních letů, jeden motor však stále ještě chyběl k instalaci do trupu.

Plně přesvědčení o schopnostech jejich konstrukce rozhodla se firma Mc Donnell zahájit zkušební lety pouze s jedním motorem. První let byl úspěšný a tak firma pokračovala se zkušebními lety na jeden motor. 7. března 1945 byla firmě udělena zakázka na sériovou výrobu. Mělo být postaveno prvních 100 kusů, sériově označení FD-1. Tento počet byl snížen na 60 kusů po vítězství spojenců v druhé světové válce. 26. července 1946 druhý prototyp XFD-1 úspěšně provedl první přistání tryskového letadla (konstruovaného jako palubní stíhač) na palubě letadlové lodi USS Franklin D. Roosevelt.

Sériový model FD-1 se lišil od prototypu zesílenou konstrukcí trupu a větší, hranatou výškovkou místo dřívější zakulacené konstrukce.

Jakmile byly FD-1 dodány americkému námořnímu letectvu, označení bylo změněno na FH-1. První jednotka, která obdržela v červenci 1947 stíhací letadla FH-1, byla letka VF-17A (později VF-171) na letadlové lodi USS Saipan, která se tím stala první jednotkou plně vyzbrojenou tryskovými stíhacími letouny. V roce 1949 námořní FH-1 byly předány letce VF-172, zatímco Marine Corps používala tyto letouny u letek VMF-122 a VMF-311 od roku 1948 do roku 1950. Ačkoliv Phantomy byly používány jen velmi krátce, staly se prvními z nepřetržitě řady vynikajících stíhacích letadel firmy Mc Donnell používaných ve službách US Navy od roku 1947.

HISTORY

McDonnell FH-1 Phantom

The Mc Donnell Company had been formed in 1939, and their first product was a single experimental twin-engined fighter built for the Air Corps designated XP-67. On August 30, 1943, this company was given a contract to develop the next significant step in the evolution of Naval fighters. Mc Donnell received an order for two prototypes of its proposal, designated XFD-1 which had been given the name of Phantom.

Kenneth Perkins had at first designed the aircraft to be powered by six small 300 lb(136kg) thrust turbojets, subsequently increased to eight, to 10 and then changed to two 1165 lb (528 kg) Westinghouse 19XB-28 engines. The aircraft's lines were traditional, with a low, straight wing: the two turbojets and their intakes were located at the wing root, the armament of four 0,50" machine guns was mounted in the nose and the cockpit was positioned very far forwards. The tail assembly was mounted high up, well out of the way of jet's exhausts. The low, tricycle undercarriage was exceptionally strongly constructed and the wings folded for easy stowage aboard aircraft carriers.

On January 26, 1945, the XFD-1 was ready to start full flight tests, but one engine was still absent. Fully confident of the abilities of their creation, Mc Donnell then decided to fly the plane with only the single engine installed.

The single-engine flight was completely successful and Mc Donnell proceeded with the test program while waiting for the second engine. On March 7, 1945, Mc Donnell was awarded the first order for series production, 100 FD-1 fighters were to be built, a procurement which was reduced to 60 once the Allies had proved victorious. On July 26, 1946 the second XFD-1 successfully completed the first landing ever made by a purpose-built carrier-based pure-jet aircraft, touching down on the flight deck of USS Franklin D. Roosevelt.

The FD-1 differed from the prototype in having a stretched fuselage, larger, angular vertical tailplane instead of the earlier rounded design.

Once the FD-1s had been delivered to U.S. Navy, they were given a different designation FH-1. The first unit to receive FH-1 fighters, in July 1947, was VF-17A (later VF-171) Squadron in USS Saipan, becoming the first operational carrier based unit to fly pure-jets fighters. In 1949 the Navy's FH-1s were handed over to VF-172, while the Marine Corps used theirs with VMF-122 and VMF-311 Squadrons, from 1948 until 1950.

Although the Phantom was only in use a short while, it was the first of an uninterrupted line of outstanding Mc Donnell jet fighters that has been in continuous service with the Navy since 1947.

HISTORIE

McDonnell FH-1 Phantom

Die Mc Donnell Gesellschaft wurde im Jahre 1939 gegründet und ihr erstes Erzeugnis war ein experimentales Zweimotoren-Jagdflugzeug gebaut für die Armeeluftwaffe unter der Bezeichnung XP-67. Am 30. August 1943 erhielt diese Gesellschaft einen Kontrakt für die Entwicklung eines modernen Marinejagdflugzeuges. Mc Donnell bekam eine Bestellung für zwei Prototypen bezeichnet als XFD-1, die den Namen Phantom erhielten.

Kenneth Perkins hat zuerst die Konstruktion eines mit sechs kleinen Düsenmotoren mit einem Schub von 136 kg angetriebenen Flugzeugs entworfen, nachfolgend erhöhte er die Zahl der Motoren auf acht, auf zehn und dann änderte er die Konstruktion auf Anwendung von zwei Westinghouse 19XB-28 Motoren mit einem Schub von 528 kg. Die Linien des Flugzeugs waren traditionell, Tiefdecker mit Geradeflügeln: zwei Düsenmotoren und deren Ansaugöffnungen waren in den Flügelwurzeln untergebracht, die Ausrüstung bildeten vier 0,50" Maschinengewehre, die Kabine war ziemlich vorne untergebracht. Das Höhenruder war hoch ausser der Mündung der Austrittsdüsen der Motoren aufgesetzt. Das Niedrige, Dreiradfahrgerüst war einer ausserordentlich fester Konstruktion und die zusammenlegbaren Flügel ermöglichten eine gute Lagerung an Bord des Flugzeugmutter-schiffes. Am 26. Januar 1945 war der Prototyp XFD-1 zur Einleitung der Prüflüge vorbereitet, ein Motor fehlte jedoch immer noch für den Einbau in den Rumpf. Voll überzeugt über die Fähigkeiten ihrer Konstruktion hat sich die Firma Mc Donnell entschlossen die Prüflüge nur mit einem Motor zu beginnen. Der Erstflug war erfolgreich und so hat die Firma die Prüflüge mit einem Motor fortgesetzt. Am 7. März 1945 wurde der Firma Mc Donnell eine Auftrag für Serienproduktion erteilt. Es sollten die ersten 100 Stück, Serienbezeichnung FD-1, gebaut werden. Diese Zahl wurde nach dem Sieg der Alliierten im zweiten Weltkrieg auf 60 Stück herabgesetzt. Am 26. Juli 1946 vollbrachte der zweite Prototyp XFD-1 erfolgreich die erste Landung eines (als Bordjagdflugzeug konstruierten) Düsenflugzeugs an Bord des Flugzeugmutter-schiffes USS Franklin D. Roosevelt.

Das Serienmodell des FD-1 unterschied sich vom Prototyp durch verstärkte Rumpfkonstruktion und durch ein grösseres, eckiges Höhenruder anstatt der früheren abgerundeten Konstruktion.

Sobald die FD-1 der Amerikanischen Marine-luftwaffe geliefert wurden, wurde die Bezeichnung auf FH-1 geändert. Die erste Einheit, die im Juli 1947 FH-1 Jagdflugzeuge erhielt, war die Fliegerstaffel VF-17A (später VF-171) auf dem Flugzeugmutter-schiff USS Saipan, die dadurch die erste mit Düsenjagdflugzeugen voll ausgerüstete Einheit geworden ist.

Im Jahre 1949 wurden die FH-1 Marineflugzeuge der Fliegerstaffel VF-172 übergeben, während das Marine Corps benutzte diese Flugzeuge bei den Staffeln VMF-122 und VMF-311 ab 1948 und 1950.

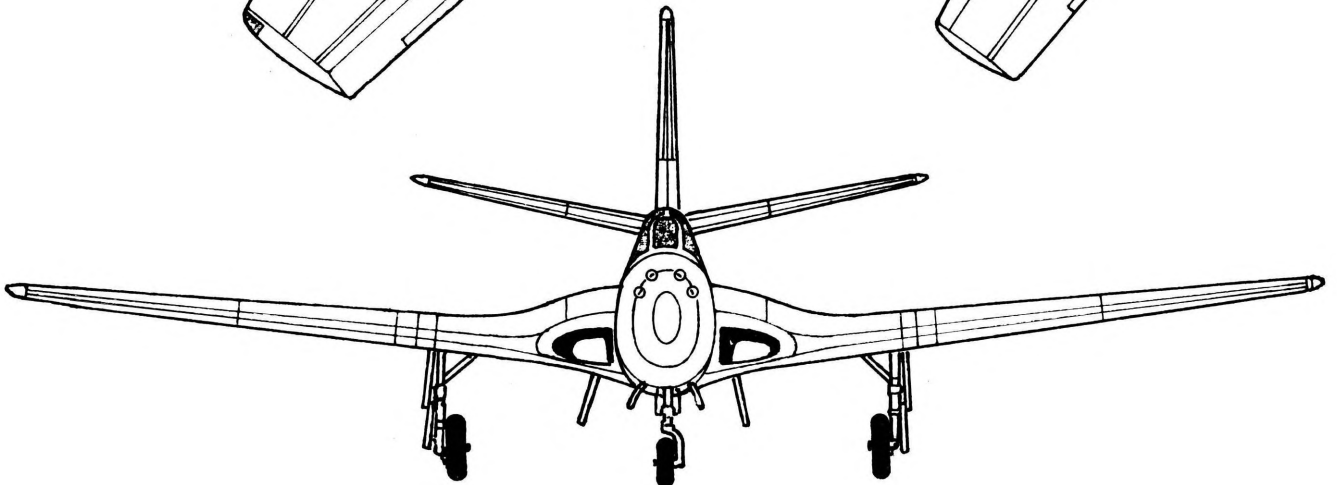
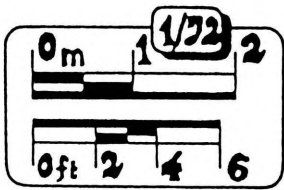
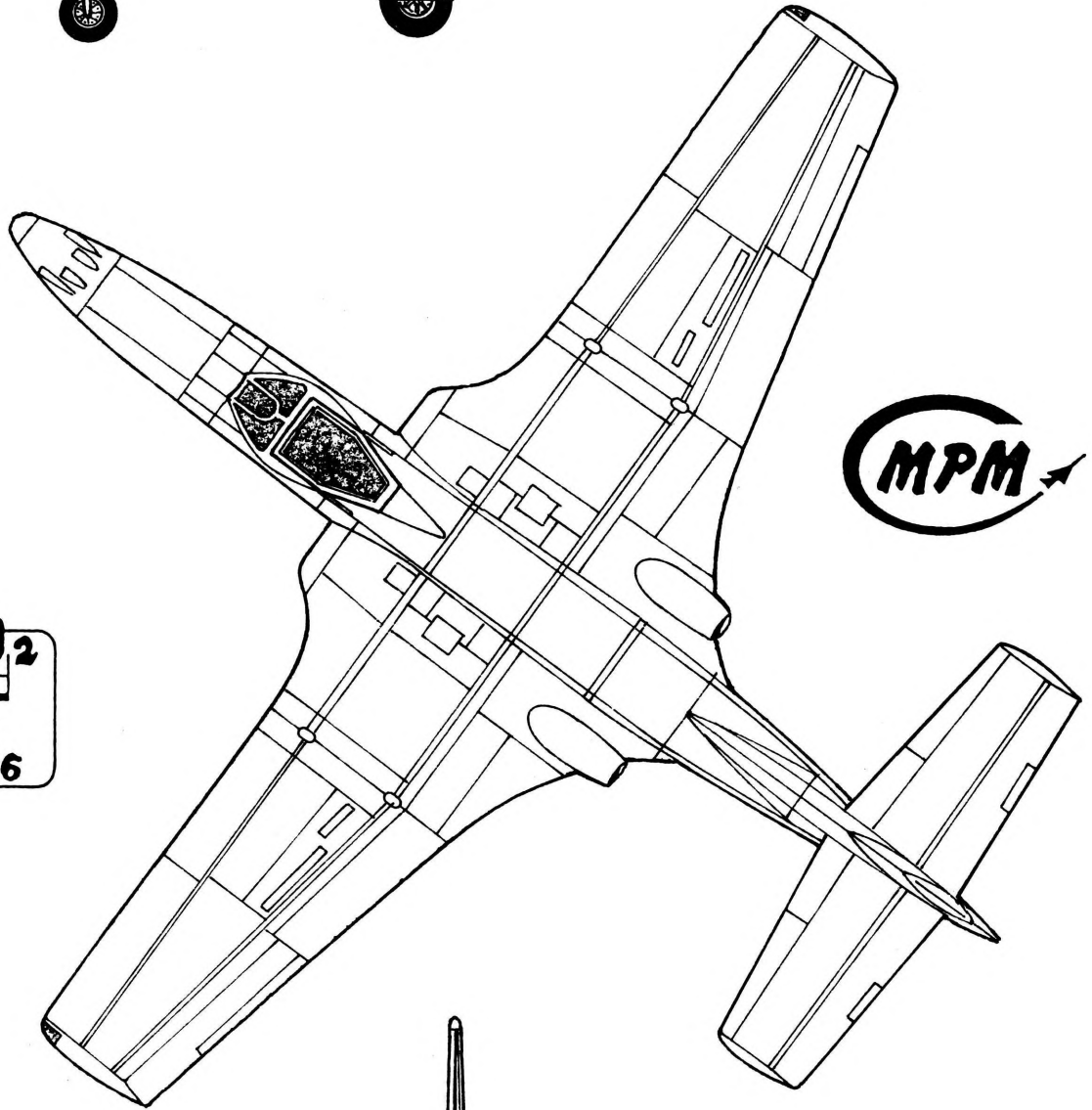
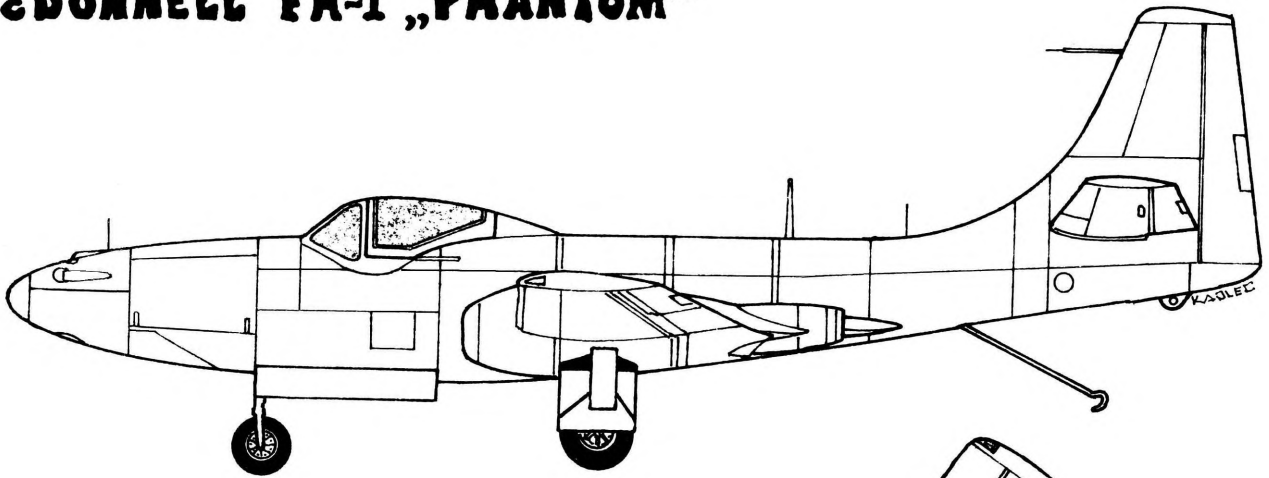
Obwohl die Phantoms nur ganz kurz verwendet wurden, sind sie die ersten in der ununterbrochenen Reihe von hervorragenden Jagdflugzeugen der Firma Mc Donnell, verwendet im Dienste der US Navy ab 1947, geworden.

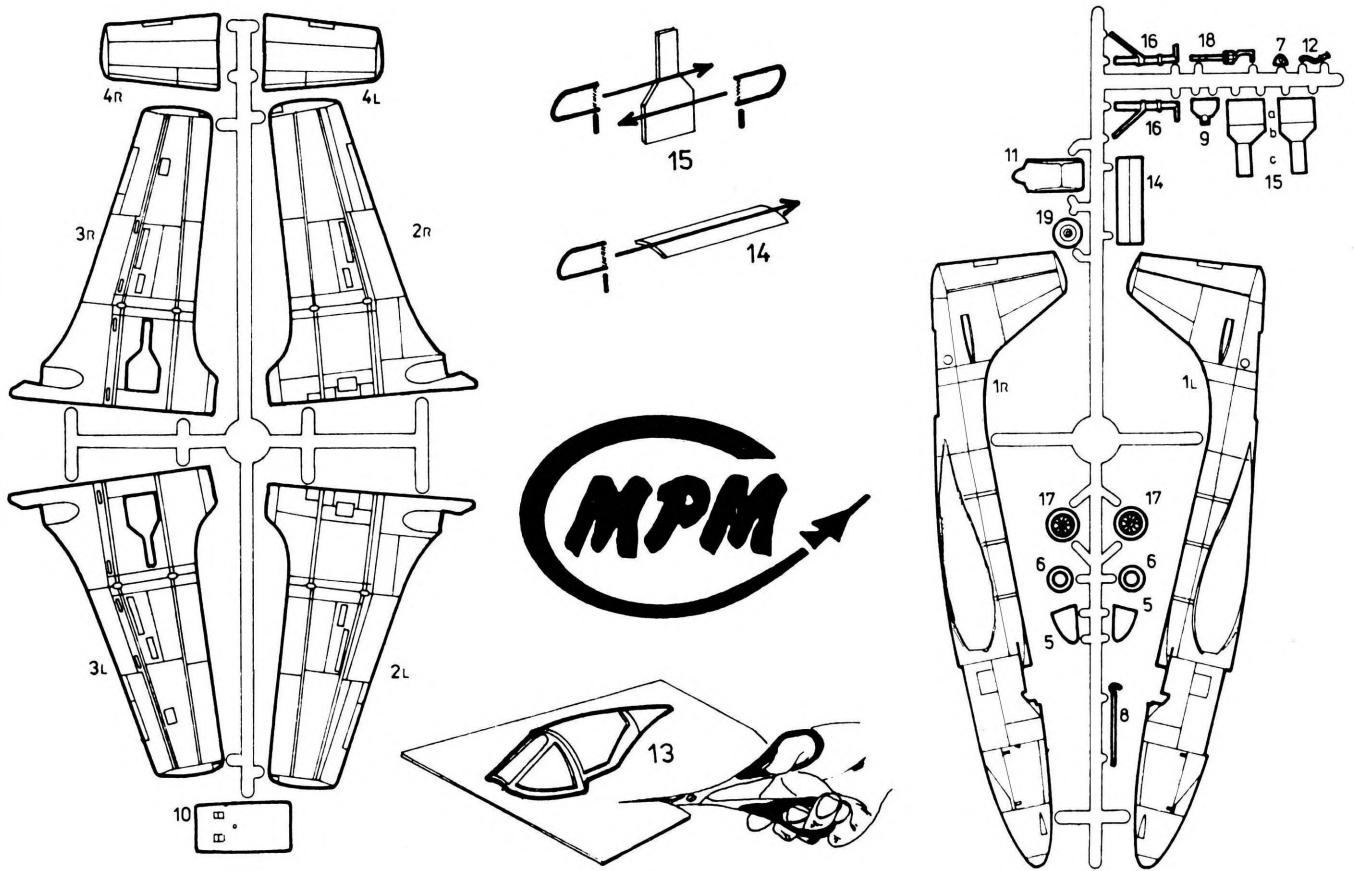
Rozpětí 12,42 m
Délka 11,81 m
Rychlost max. 813 km/h
Dostup 12 527 m
Dolet 1 577 km

Wingspan 12,42 m
Length 11,81 m
Speed max. 505 mph (813 km/h)
Service ceiling 41 100 ft (12 527 m)
Range 980 mi (1 577 km)

Spannweite 12,42 m
Länge 11,81 m
Geschwindigkeit max. 813 km/h
Dienstgipfelhöhe 12 527 m
Flugweite 1 577 km

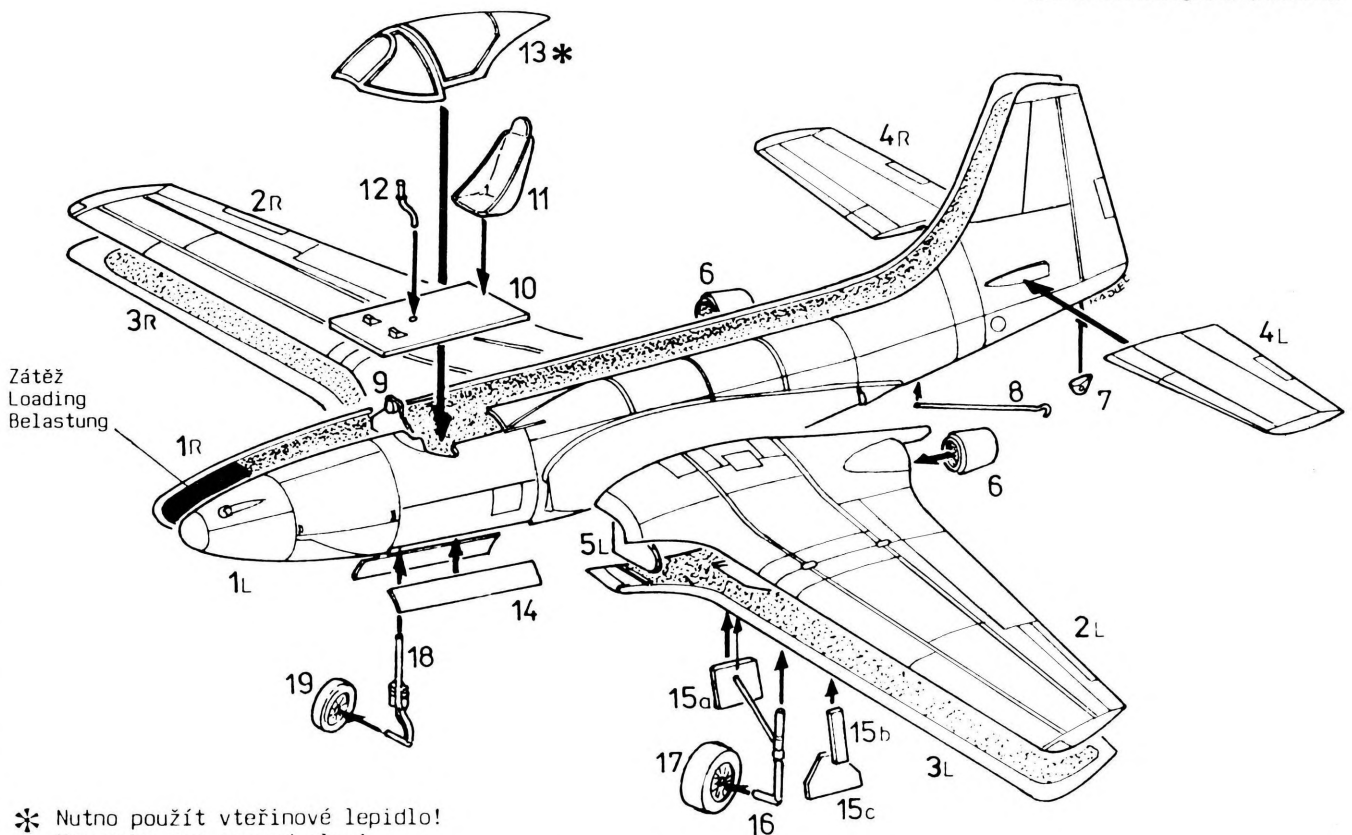
MCDONNELL FH-1 „PHANTOM”

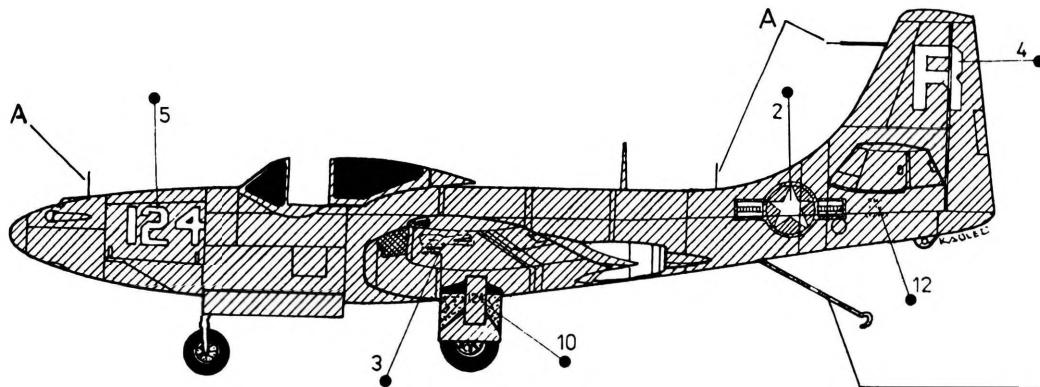

McDONNELL F4U „PHANTOM“

SESTAVA ASSEMBLY BAUANLEITUNG

* Nutno použít vteřinové lepidlo!
 You make use second glue!
 Es ist notwendig der Sekunde Kleber zu benützen!

Červená ANA 509
 Red ANA 509
 Rot ANA 509

Bílá ANA 511
 White ANA 511
 Weiss ANA 511

Mc Donnell FH-1 Phantom - letka VF-17A, USS Saipan (USA 1947)
 Mc Donnell FH-1 Phantom - squadron VF-17A, USS Saipan (USA 1947)
 Mc Donnell FH-1 Phantom - Eskadron VF-17A, USS Saipan (USA 1947)

McDONNELL FH-1 „PHANTOM“

Červená
 Red
 Rot

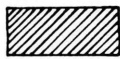
Palubní deska — černá
 Instrument panel — black
 Gerätebrett — schwarz

Interier kabiny — Vnitřní zelená ANA 611
 Cockpit interior — Interior Green ANA 611
 Führerraum — Innen Grün ANA 611

Lesklá mořská modř ANA 623
 Glossy Sea Blue ANA 623
 Glanz Seeblau ANA 623

Lesklý kov
 Glossy metal
 Glanz metall

Obtisk
 Decal
 Abziehbilder

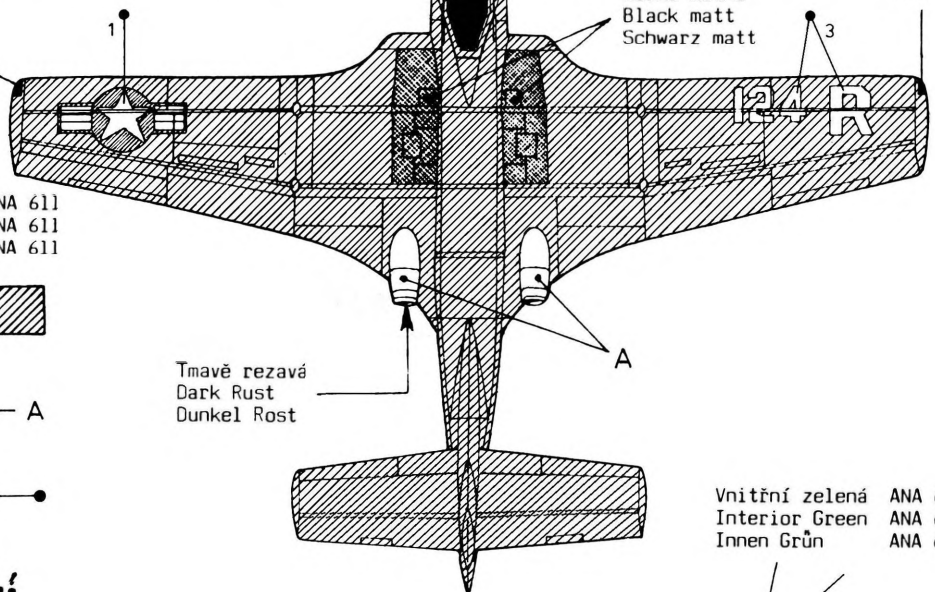
_____ A

_____ ●

Tmavě rezavá
 Dark Rust
 Dunkel Rost

Černá matná
 Black matt
 Schwarz matt

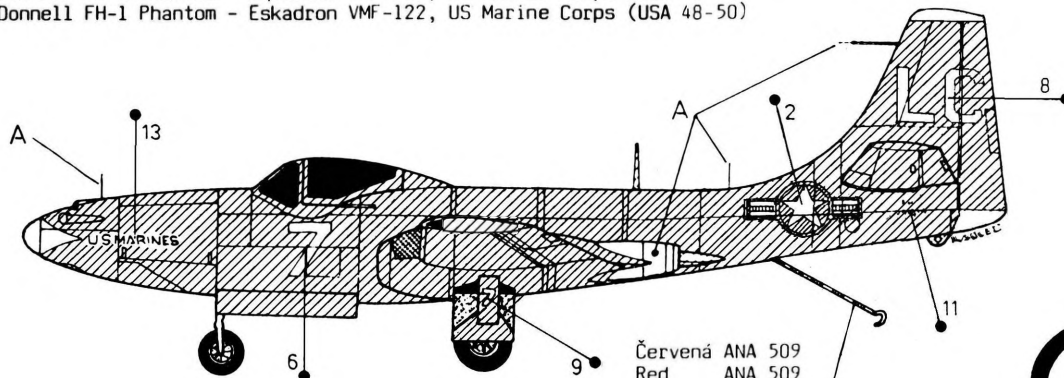
Zelená
 Green
 Grün

Vnitřní zelená ANA 611
 Interior Green ANA 611
 Innen Grün ANA 611

ZBARVENÍ A OZNAČENÍ CAMOUFLAGE AND MARKING TARNUNG UND KENNUNG

Mc Donnell FH-1 Phantom - letka VMF-122, US Marine Corps (USA 1948-50)
 Mc Donnell FH-1 Phantom - squadron VMF-122, US Marine Corps (USA 48-50)
 Mc Donnell FH-1 Phantom - Eskadron VMF-122, US Marine Corps (USA 48-50)

Červená ANA 509
 Red ANA 509
 Rot ANA 509

Bílá ANA 511
 White ANA 511
 Weiss ANA 511

Oranžová
 Orange
 Orange

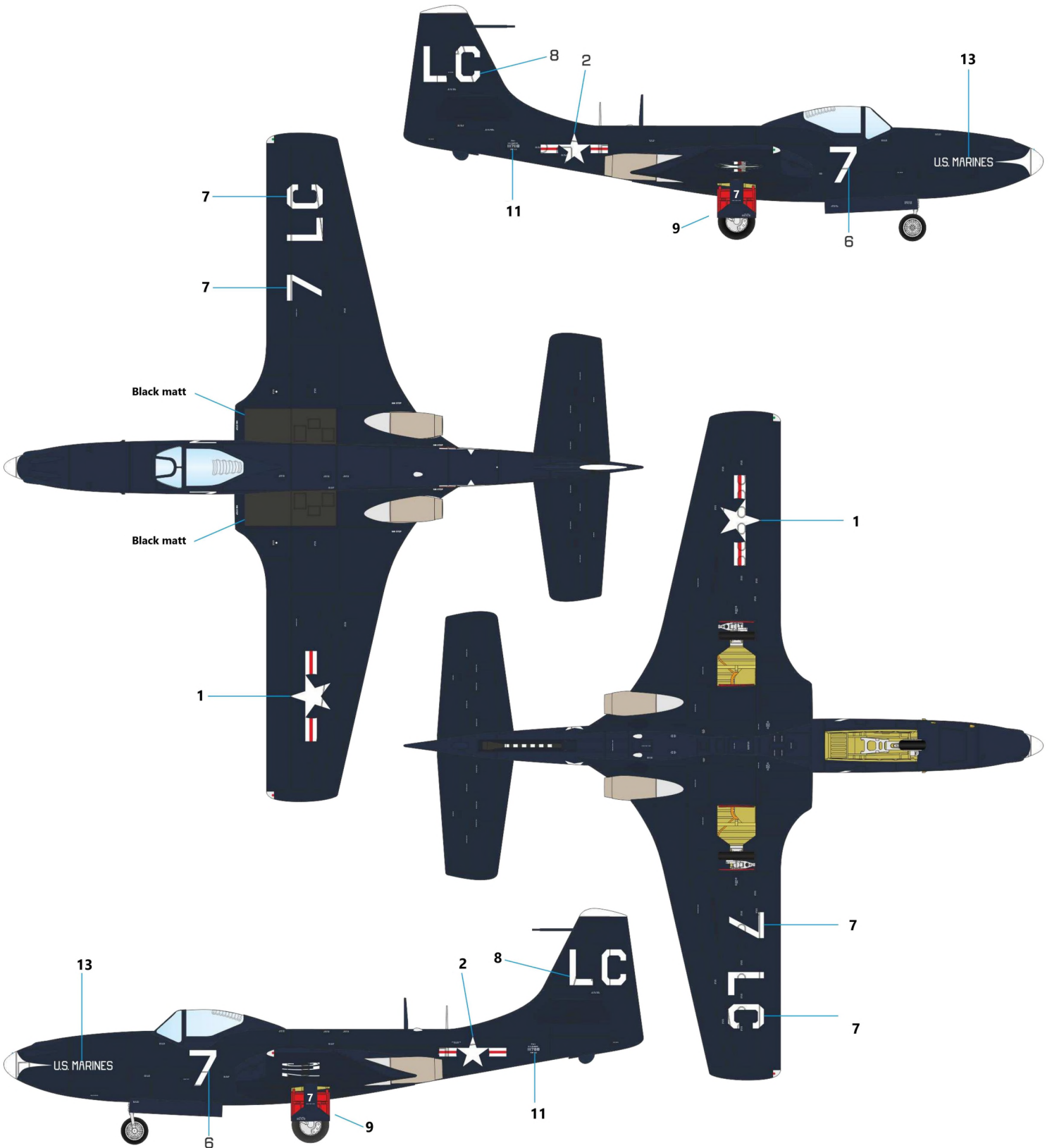

Mc Donnell FH-1 PHANTOM

**PRINTED BY
TECHMOD**

Camo A

FH-1 Phantom, BuNo. 111788, 7-LC, US Marines VMF-122, Marine Corps Air Station Cherry Point, 1947-49.

Glossy Sea Blue
C365
FS15042

Burnt Iron
SM05

Aluminium
H8/C8

White
H1/C1